

[Helga Pedersen.]

sig på ny. Vi ønskede i diskussionen om 1953-loven netop at komme væk fra denne falske tryghedsregel, og vi kom væk fra den. De retsudøvende myndigheder, politiet såvel som færdselsdommerne, har været tilfreds med den nye regel, og hvis den nu skal ændres, tror jeg, det vil være et tilbageskridt, som ikke er til gavn for færdselssikkerheden. Jeg vil også fremhæve, at en smidig bestemmelse som den nuværende regel i færdselslovens § 35 om kørsel efter forholdene, er bedre egnet til at afvikle trafikken end den højtærede ministers forslag. Det er et synspunkt, som også politiinspektør Groes-Petersen stærkt har fremhævet i sin artikel forleden dag, hvor han netop understregede vigtigheden af en individualiseret trafikudvikling, som det betegnes.

I de allerfleste gader her i København kan der jo ikke om dagen køres 50 km, men i nogle gader vil f. eks. 60 km eller eventuelt mere godt kunne køres uden skade eller risiko, og hvortil så egentlig en grænse på 50 km?

Jeg skal endvidere nævne, at jeg synes, det er vigtigt, at en lov accepteres af borgerne som rimelig. Hvis loven overtrædes, vil det jo medføre straf, men hvis loven er fornøftig, vil man også synes, det er rimeligt, at overtrædelsen medfører straf; men jeg tror ikke, man vil føle det rimeligt, at overtrædelse af færdselsloven skal medføre bøder, hvis der ikke har været kørt uforsvarligt, og skal 50 km-grænsen overholdes, må vort politi ud med notesbogen til ingen nytte, til manges ærgrelse og til udgift for alle. Det kan også tænkes, at politiet vælger den fremgangsmåde ikke at skrive de mange rapporter, at politiet giver op, måske fordi loven overtrædes af utallige; også det finder jeg er yderst uheldigt og taler imod lovforslaget.

Endelig vil jeg også minde om de betragtninger over lovforslagets betydning for transporteffektiviteten, som bl. a. motororganisationerne har peget på. Man vil fra tilhængerne af hastighedsgrænsen høre den indvending, at det er økonomiske synspunkter, og at man ikke kan stille menneskelivs sikkerhed op i økonomiske vurderinger. Sådan er det ikke berettiget at tale. Det drejer sig her om inkommensurable

størrelser, og man kan ikke stille de to ting op over for hinanden.

Jeg har læst, at der fra mange kredse er blevet protesteret imod dette lovforslag. Betydelige grupper af erhvervsmotorkørende har protesteret, og jeg synes, at der er væsentlige hensyn at tage til betydelige interesser hos disse befolkningsgrupper, hensyn, som man ikke uden videre kan feje til side ved den ovennævnte bemærkning.

Mit resultat af overvejelserne vedrørende dette lovforslags første del er altså, at en generel hastighedsgrænse for tæt bebyggede områder ikke bør genindføres, og at vi bør beholde den ordening, vi har, hvorefter bestemmelse om en hastighedsbegrænsning jo skal træffes overalt, hvor særlige omstændigheder tilsiger det, eller hvor der erfaringsmæssigt køres for stærkt efter forholdene. Herefter er der en pligt til at indføre hastighedsbegrænsning overalt, hvor der er særlig grund dertil, og det rammer efter min mening det rigtige, således som forholdene er her i landet.

Hvad angår lovforslagets anden del vedrørende erstatnings- og forsikringsbestemmelserne i færdselsloven, vil jeg gerne takke den højtærede minister for fremsættelsen af denne del af lovforslaget. Tiden tillader ikke, at jeg indgår nærmere på disse meget vanskelige problemer, der måske også er af mindre interesse her, men jeg skal nøjes med at sige, at jeg tror, det er rigtigt og klogt, at vi ikke revolutionerer den nuværende erstatningsordning, som i det store og hele har virket godt og procesbesparende, og hvorom en righoldig domspraksis og forsikringsretlig praksis i dag foreligger.

Jeg er tilfreds med, at den højtærede minister foreslår forsikringssummerne væsentligt forhøjet, og jeg kan tilslutte mig ændringen i regresreglen. Vi savner nærmere oplysninger om de økonomiske følger af den foreslåede forsikringsordning, men dette og alle enkeltheder i øvrigt vil jeg forbeholde mig at drøfte videre i det udvalg, som formentlig nedsættes.

På mit partis vegne kan jeg tilsige vor støtte til den videre behandling af denne del af lovforslaget.

**Reedtz-Thott:** Det foreliggende lovforslag tilsigter væsentlige ændringer på to punkter, for det første en generel hastig-